

वा० रा०

॥ २१७ ॥

मारीचकुंभकर्णाभ्यामभिहितमितिशेषः ॥ ७८ ॥ विनिक्षिप्य भूतलेइतिशेषः ॥ ७९ ॥ यातुधानस्य सुमालेः ॥ ८० ॥ ८१ ॥ तेत्वया सवतमर्चितः पूजितः ॥ ८२ ॥

मारीचकुंभकर्णाभ्यांवाक्यंममपितुस्तथा ॥ नरुतंवीर्यमत्तेनतस्येदंफलमीदृशं ॥ ७८ ॥ नीलजीमूतसंकाशपीतांबरशुभांगद ॥ स्व
गात्राणिविनिक्षिप्यकिंशेषेरुधिरादृतः ॥ ७९ ॥ प्रसुप्तद्वशोकार्ताकिंमांनप्रतिभाषसे ॥ महावीर्यस्यदक्षस्यसंयुगेष्वपलायिनः ॥
यातुधानस्यदौहित्रीकिंमांनप्रतिभाषसे ॥ ८० ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठकिंशेषेनवेपरिभवेकृते ॥ अद्यवैनिर्भयालंकाप्रविष्टाः सूर्यरश्मयः ॥ ८१ ॥
येनसूदयशेशत्रून्समरेसूर्यवर्चसा ॥ वज्रं वज्रधरस्येवसोयंतेसततार्चितः ॥ ८२ ॥ रणेबहुप्रहरणोहेमजालपरिष्कृतः ॥ परिघोव्यव
कीर्णस्तेबाणैश्चिन्नः सहस्रधा ॥ ८३ ॥ प्रियामिवोपसंगृह्यकिंशेषेणमेदिनीं ॥ अप्रियामिवकस्माच्चमांनेच्छस्यभिभाषितुं ॥ ८४ ॥
धिगस्तुहृदयंयस्याममेदंनसहस्रधा ॥ त्वयिपंचत्वमापन्नेफलतेशोकपीडितं ॥ ८५ ॥ इत्येवंविलपंतीसावाष्पपर्याकुलेक्षणा ॥ स्नेहोप
स्कन्नेहृदयातदामोहमुपागमत् ॥ ८६ ॥ कश्मलाभिहतासन्नावभौसारावणोरसि ॥ संध्यानुरक्तेजलदेदीप्ताविद्युदिवोज्ज्वला ॥ ८७ ॥
तथागतांसमुत्थाप्यसपत्न्यस्तांभृशातुराः ॥ पर्यवस्थापयामासूरुदंत्योरुदतींभृशं ॥ ८८ ॥ किंतेनविदितादेविलोकानांस्थितिरध्रुवा ॥
दशाविभागपर्यायेराज्ञावैचंचलाः श्रियः ॥ ८९ ॥ इत्येवमुच्यमानासासशब्दं प्ररुरोदह ॥ स्रपयंतीतदास्त्रेणस्तनौवक्रंसुनिर्मलं ॥
॥ ९० ॥ एतस्मिन्नंतरेरामोविभीषणमुवाचह ॥ संस्कारः क्रियतांभ्रातुःस्त्रीगणःपरिसांतव्यतां ॥ ९१ ॥

बहुप्रहरणोबहुहंता ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ फलते स्फुटति ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ कश्मला मूर्च्छा ॥ सन्ना पीडिता ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ दशाविभागस्य पुण्यपरिपाकदशाविशेषस्य पर्याये
विनाशो राज्ञांचंचलाः श्रियस्तेनविदिताः किं ॥ एवंलोकानांस्थितिरध्रुवांचंचलेत्यपि तेकिनविदितं ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥

यु० कां०

॥ २१७ ॥